

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 658 יום ה' 18 באפריל 2013

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

רו"ח מירי סביון - סמנכ"ל בכיר לשומה וביקורת // מינויים לוועדת הכספים ולוועדת החוקה בכנסת ה-19

על מילים אין מכס

מאמר

פסיקה

עליון - מ"ה - האם טיפ הוא הכנסת המסעדה או שמא הכנסת המלצרים? //
עליון - מ"ה - סיווג תשלומי חברה לעובדיה - דיבידנדים או הכנסת עבודה? //
מע"מ - חבות מע"מ של יזם שזכה במכרז פינני בינוי //

ניסו להבריא צפרדעים ארסיות לארץ // שר האוצר יקים ועדה לבחינת הסדרי החוב // מפגשי "שולחן עגול" בלשכת רואי חשבון

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

רו"ח מירי סביון - סמנכ"ל בכיר לשומה וביקורת

ירושלים 1 ולפני כן מילאה שורת תפקידי מטה בחטיבת השומה בהנהלת רשות המסים.

♦ שר האוצר, יאיר לפיד בירך על מינויה של סביון ואמר, כי הוא שמח על מינוין של נשים ראויות לתפקידים בכירים.

♦ סביון תחליף בתפקיד את רו"ח משה אשר ששימש מאז פרישתו של ד"ר חיים גבאי כממלא מקום סמנכ"ל בכיר לשומה בנוסף על תפקידו הקודם כמשנה למנהל הרשות.

♦ מערכת מס פקט מאחלת לרו"ח סביון הצלחה רבה בתפקידה לאור המינוי החדש.

♦ מנהל רשות המסים בישראל, עו"ד ורו"ח משה אשר, הודיע ביום 14.4.13, על מינויה של רו"ח מירי סביון לתפקיד סמנכ"ל בכיר לשומה וביקורת.

♦ רו"ח סביון, הינה בוגרת תואר ראשון בכלכלה וחשבונאות של אוניברסיטת תל אביב ותואר שני במינהל עסקים, גם הוא מאוניברסיטת תל אביב. בשלוש השנים האחרונות שימשה כפקידת שומה כפר סבא, המשרד בעל מספר התיקים הגדול ביותר מבין כלל משרדי השומה. קודם לכן, עמדה סביון במשך כחמש שנים בראש משרד השומה

הכנסת ה-19: מינויים לוועדת הכספים ולוועדת החוקה

♦ ועדת החוקה, חוק ומשפט - ביום 17.4.13, בישיבתה הראשונה של ועדת החוקה, חוק ומשפט בכנסת ה-19, נבחר ח"כ דוד רותם לכהן בתפקיד יו"ר הוועדה. רותם שכיהן בתפקיד זה גם בכנסת ה-18, יהיה היו"ר הראשון של הוועדה שיכהן במשך שתי קדנציות. ח"כ דוד רותם (64) תושב אפרת, בוגר בית הספר וישיבת חורב בירושלים ובוגר הפקולטה למשפטים באוניברסיטה העברית בירושלים כיהן שנים רבות כעו"ד ושופט צבאי במילואים. רותם מכהן כח"כ מתחילת שנת 2007. רותם כיהן כסגן יו"ר הכנסת, והיה חבר בוועדות החוץ והביטחון, הוועדה לביקורת המדינה וועדת הכנסת וועדות נוספות. רותם כיהן בכנסת ה-18 כנציג הכנסת בוועדה למינוי שופטים.

♦ ועדת הכספים - ביום 17.4.13 בתום ישיבה חגיגית, בחרה ועדת הכספים פה-אחד, בח"כ ניסן סלומינסקי (הבית היהודי) לעמוד בראשה. סלומינסקי בחר לפתוח בהצהרה, כי ועדת הכספים בראשותו "תשמש פה לכל אלו שקולם אינו נשמע ושאינן ביכולתם להביע את דעתם על פעולות הממשלה". "הוועדה תבדוק כל דבר שבע פעמים לפני שתכריע במיוחד אם ידובר בעניינים שתהיה להם השלכות פוגעניות באזרחים".

יו"ר ועדת הכספים היוצא, ח"כ משה גפני (יהדות התורה), בירך את סלומינסקי ואמר: "הוועדה הזו בנויה הרבה מאוד על היושב ראש" וקרא לסלומינסקי "להמשיך לפעול באותה צורה. שהוועדה תפקח כראוי על עבודת הממשלה. הוועדה היא זו שמחוקקת, הממשלה רק מציעה".

וכינתה אותה "שרץ"), בקבעה כי ההוראה נותנת פרס לחברות שלא גבו מהן מס כיאות.

ח"כ ניצן הורוביץ לא טמון אף הוא ידו בצלחת, כאשר מחה על האפליה בין היחס לטייקונים לבין היחס לאזרח הקטן, והציע לקרוא לתיקון המוצע "חוק השודדים". ואנו שואלים; היכן היו כל שוחרי הצדק והשוויון, שעה שאושרו בשעתן הוראות החוק לעידוד השקעות הון?

ואם כבר עסקין במיסוי בדיעבד (תופעה בלתי רצויה, כשלעצמה), האם אין להטיל מס כבד במיוחד על חברי הקבוצה המיוחסת, הכוללת בעלי תפקידים בכירים (לשעבר) שזכו לקבל מקופת הציבור פנסיה תקציבית נאה ביותר (ואף מענקי פרישה) ופנו לקריירה שנייה, במיטב שנותיהם?

3. **שינוי תושבות? זה תלוי** - לבו של מי לא נפעם, כאשר שר האוצר (הנוכחי) מתח ביקורת על שינוי התושבות המתוכנן של אדם מסוים, שצבר את הונו בישראל ולפי הפרסומים מתכוון לשלם בעתיד את המס במחוזות הניכר?

דא עקא, שבמסגרת תיקון 168 לפקודת מס הכנסה ניתנו ע"י המחוקק הישראלי הקלות מס משמעותיות ביותר (וגם הקלות בדיווח על ההכנסה) לעולים חדשים ולתושבים חוזרים ותיקים. בין היתר נקבע, כי הללו יהיו פטורים לעשר שנים ממש, בישראל, על הכנסותיהם מכל המקורות המנויים בסעיף 2, 2א' ו-3 לפקודה, שהופקו או שנצמחו מחוץ לישראל, אלא אם כן ביקשו אחרת.

◆ הוראת הפטור אינה מוגבלת לנכסים או לפעילויות שהיו בבעלותם של אותם יחידים לפני שנעשו לתושבי ישראל, ויש הסבורים כי יהיו כאלה שיהפכו למקלטי מס ניידים, מתוקף הוראות התיקון. אשר על כן אנו מתקשים לראות מה נשיב לשר האוצר הבריטי אם יפנה אותנו לתלמוד (וגם לברית החדשה) ויעיר לנו (בנימוס בריטי) כי מי שמציע לאחר ליטול קיסם מבין שינוי, מוטב שייטול תחילה קורה מבין עיניו.

◆ לסיום נבהיר, כי רשימה זו נכתבה שלא על מנת להפגין שניות ומקוריות (שאינן בהן פסול, כשלעצמן), אלא כדי לפזר זרעי מתינות ושיקול דעת בשדות הפופוליים והספיניים הנצחיים.

◆ דומה כי תוקפו של הפתגם (הערבי) לא היה מעולם יפה, כפי שהוא יפה היום.

ערוצי התקשורת המתרבים כפטריות לאחר הגשם (ובמיוחד ערוצי התקשורת האלקטרוניים), מאפשרים לכל המעוניין לשגר את הגיגיו לאוויר העולם, וגם בכירים ובעלי שררה חוטאים בכך מפעם לפעם.

◆ מטבע הדברים, נעסוק ברשימה זו בנושאים מקצועיים בלבד, והקורא יסיק את מסקנותיו לפי ראות עיניו.

1. **הכה במתכנני המס והצל את המולדת** - בדרך כלל, מי שהדבר בידי משתדל לשלם כמה שפחות מיסים (במסגרת החוק, כמובן), מבלי שעובדה זו תמנע בעדו מלצקצק בלשונו ולדבר סרה באחרים.

באופן עקרוני, כל מי שעושה עסקת "קומבינציה" עם קבלן – וכל מי שממתין ארבע שנים ויום אחד לאחר שמכר בפטור ממס דירת מגורים קודמת כדי למכור בפטור ממס דירת מגורים נוספת – "נגוע" בתכנון מס, רחמנא ליצלן.

אכן, נדרשת רמה גבוהה יותר של תחכום (וגם לא מעט אמצעים כספיים), למי שמקים מבנים משפטיים מורכבים ודלי-מס (שלא אחת הוא עצמו אינו מודע למלוא השלכותיהם), אך זה אף זה עושים שימוש לגיטימי בהוראות החוק.

◆ יתרה מכך, חוקי המס בישראל כוללים סעיף אנטי תכנוני, המאפשר לרשות המס – בין היתר – להתעלם מכל הפחתת מס "בלתי נאותה" (גם אם אינה נוגדת את החוק), אך לא קיים כל סעיף המונע הטלת מס "בלתי נאותה".

נרשה לעצמנו על כן לקבוע, בנימה סרקסטית משהו, כי תכנון מס אגרסיבי הוא מונח סובייקטיבי, שבמרבית המקרים משמש אותנו כדי להתייחס לתכנון מס שנהגה ע"י אחר, או שאחר עשה בו שימוש.

2. **מיסוי בדיעבד** - אין לך כיום דבר אופנתי יותר מאשר גינוי הטבות המס, שהרעיף המחוקק הישראלי במסגרת החוק לעידוד השקעות הון על בעלי המפעלים המאושרים (תרתני משמע), לא כל שכן כשמדובר בחברות משגשגות ורווחיות במיוחד. כשניסה שר האוצר (הקודם) לקדם את הוראת השעה בעניין הרווחים הכלואים, "זכה" לביקורת נוקבת במיוחד (לדעתנו, שלא בצדק).

בדיון שהתקיים בתאריך 5.11.2012, קראה ח"כ זהבה גלאון למליאת הכנסת לדחות את הצעת החוק

האם טיפ הוא הכנסת המסעדה או שמא הכנסת המלצרים ? דנג"ץ 5967/10 ביטוח לאומי נגד אסתר כהן ויקטור עטיה, עו"ד (רו"ח)

◆ **להלן מקצת דבריו של כב' הנשיא א. גרוניס:**
להשקפתו של כב' הנשיא, אין מקום לאמץ הסדר כולל שיביא לרפורמה במעמד של דמי התשר ובחובת הרישום שלהם בדרך של "חקיקה שיפוטית". לא כל שכן אין לעשות כן במסגרת הליך של דיון נוסף, שבו אף אחד מבעלי הדין אינו משיג עוד על נכונות ההלכה שנקבעה בפסק הדין נשוא הדיון נוסף. שינוי ההלכה המבוקש על ידי היועמ"ש מעורר שאלות שונות הנוגעות, בין היתר, למאפייני הייחודים של ציבור המלצרים בישראל, לאפשרות אכיפת דיני המס והביטוח הלאומי על ציבור זה ועל מעסיקיו וליסודות החברתיים והתרבותיים העומדים מלכתחילה ביסוד תשלום התשר. הסדר מעמדם של דמי התשר נמנה, אפוא, להשקפתו עם סוגי ההסדרים שמעוררים שאלות של מדיניות כלכלית וחברתית. מפאת מורכבותם והשלכותיהם האפשריות של ההסדרים מן הראוי להותירם להכרעת המחוקק.

◆ **להלן מקצת דבריה של כב' המשנה לנשיא מ. נאור:**
כבוד המשנה לנשיא ציינה ארבעה טעמים "פנימיים" הקשורים במאפייניו של מוסד התשר בישראל התומכים בכך שיש לראות בו תקבול של המסעדה ולא הכנסה של המלצר. הטעם הראשון הוא גביית כי תשר במסעדות היא נוהג כה רווח, עד שאין לומר עוד כי הוא וולונטארי לחלוטין. הטעם השני הוא כי תשר משולם עבור מכלול השירות במסעדה ולא למלצר באופן אישי. הטעם השלישי הוא שככלל הלקוח איננו יודע איזה חלק מהתשר ששילם מגיע למלצר בפועל, שכן מדובר במנגנון אותו קובעת המסעדה. הטעם הרביעי הוא שהמסעדות מביאות בחשבון שיקוליהן העסקיים את ההכנסה מתשרים. כמו כן, כב' המשנה לנשיא ציינה בנוסף גם טעמים מההיבט ה"חיצוני" והם: בהירות הדין, שיפור גביית המס והעמדה על מס אמת תוך הימנעות מסיווגים המעוררים קשיים עיוניים ומעשיים, שמירה על עקרונות היסוד של תשלום קצבאות, היוצרים זיקה בין תשלום דמי ביטוח עבור ההכנסה לבין חישוב הקצבה, ההגנה על זכויות המלצרים ביחסיהם מול המעסיק. טעמים אלו כולם הביאו את כב' המשנה לנשיא למסקנה כי יש לסווג את התשר בענף המסעדות כתקבול של בית העסק, וזאת בסטייה מהלכות קודמות.

התוצאה:

◆ הדנג"ץ נדחה. כב' הנשיא א. גרוניס הוביל את דעת הרוב כשאליו הצטרפו כב' השופטים ע. ארבל, ס. גיבוראן ו- ח' מלצר. את דעת המיעוט הובילה כב' הנשיאה מ. נאור שאליה הצטרפו כבוד השופטים א. רובינשטיין וא. חיות. כך שבסופו של דבר נקבע, כי הכנסת התשר היא הכנסת המלצרים.

ניתן ביום 14.4.2013

ב"כ העותר: עו"ד רולן ספז, עו"ד תהלה כזרי
ב"כ המשיבים: עו"ד עמית גל, עו"ד יורם הירשברג,
עו"ד טלי ירון אלדר, עו"ד רני שורץ

◆ הדיון הנוסף עורר את שאלת מעמדו המשפטי של התשר הניתן למלצרים במסעדות. שאלה זו מערבת תחומי משפט שונים, ובהם דיני הביטוח הלאומי, דיני המס ודיני העבודה. בפסק דינו של בית המשפט העליון מיום 26.7.2010 בבג"ץ 22105/06, שהוא נשוא הליך הדיון הנוסף, נקבע כי הכנסתו של מלצר מתשר היא הכנסה מעבודה לפי סעיף 2(2) לפקודת מס הכנסה ולא לפי סעיף 1(2) לפקודה (הכנסה ממשלח יד), אף אם אינה מתקבלת מהמעביד. לפיכך נקבע בפסק הדין, כי יש לסווג מלצרים כעובדים ולא כעובדים עצמאיים לעניין הביטוח הלאומי ולכן יש לכלול את הכנסתם מתשר בבסיס החישוב של קצבת התלויים, שמתקבלת לפי החוק. במסגרת הליך הדיון הנוסף, שאלו הצטרף כמשיב גם איגוד המסעדות, אין עוד מחלוקת כי יש לסווג את הכנסתם של מלצרים מתשר כהכנסה מעבודה, לפי סעיף 2(2) לפקודה. בהקשר זה יוער, כי במסגרת הליך הדיון הנוסף שינו היועמ"ש והביטוח הלאומי את עמדתם לעומת העמדה שהציגו במסגרת ההליך נשוא הדיון הנוסף כך שהמחלוקת בין בעלי הדין במסגרת הדיון הנוסף אינה נוגעת עוד לשאלת סיווג הכנסתם של מלצרים אלא לסוגיה אחרת, שהתעוררה נוכח עמדתו העדכנית של היועמ"ש והיא אופן רישום התקבולים מדמי התשר.

◆ **עמדת היועמ"ש והביטוח הלאומי -** לטענת היועמ"ש, יש לראות בתשלומים, הניתנים כתשר למלצרים, חלק מהתשלום עבור השירות שמספקת המסעדה באמצעות עובדיה, ולפיכך הם מהווים הכנסה של בית העסק. כמו כן, היועמ"ש סבר כי יש לזנוח את ההלכות הקודמות מבית המשפט העליון בעניין סיווג ההכנסה מתשר כהכנסתם של המלצרים לאור העובדה שמבחן הוולונטריות אשר נקבע בהלכות הקודמות אינו מתקיים עוד ברוח התקופה הנוכחית.

◆ **עמדת איגוד המסעדות-** איגוד המסעדות, תומך בתוצאת פסק הדין נשוא העתירה (בג"ץ 22105/06) וגורס, כי יש לסווג את הכנסתם של מלצרים מתשר כהכנסת עבודה לפי סעיף 2(2) לפקודה, האיגוד טוען כי ההלכה שנקבעה בפסק הדין האמור מוגבלת לשאלה הפרטנית שנדונה בפסק הדין בנוגע להתחשבות בדמי התשר לצורך חישוב קצבת התלויים ולכן אין מקום לדון במסגרת הדיון הנוסף בשאלה מיהו בעל הכנסת התשר, המלצר או שמא המסעדה? כמו כן, האיגוד חולק על עמדת היועמ"ש בדבר הצורך בשינוי ההלכה הקיימת לעניין אופן סיווג דמי התשר.

בית המשפט העליון בשבתו כבג"ץ לפני כב' הנשיא א' גרוניס, כב' המשנה לנשיא מ' נאור, כב' השופטת ע' ארבל, כב' השופט א' רובינשטיין, כב' השופט ס' גיבוראן, כב' השופטת א' חיות וכב' השופט ח' מלצר:

◆ דעותיהם של השופטים היו חלוקות בשאלה האם הכנסת התשר היא הכנסת המלצרים או הכנסת המסעדה, לבסוף נקבע ברוב דעות, כי הכנסת התשר היא הכנסת המלצרים ובכך נדחה הדיון הנוסף.

סיווג תשלומי חברה לעובדיה – דיבידנדים או הכנסת עבודה ?
ע"א 2552/11 ד"ר עלי ברנע נ' פקיד שומה חיפה
אמיר אבו ראזק, משפטן

ביהמ"ש העליון בשבתו כבית משפט לערעורים
אזרחיים - כב' השופט הנשיא א' גרוניס, א' חיות ונ'
סולנברג:

◆ ביהמ"ש קבע, כי הסכם ההקצאה יצר מבנה מיוחד שעל פיו מניות הבכורה של העובדים הבכירים יוחזקו בידי נאמנות. עוד נקבע, כי לאותם עובדים לא תעמוד זכות להוריש את המניות ועם סיום יחסי העבודה תהא עליהם חובה להחזיר את המניות. מסתבר, כי לצורך חישוב הסכומים ששולמו לעובדים הבכירים נלקחו בחשבון רווחים של חברות אחרות בחו"ל, שהשתייכו לקבוצת החברות עליהם נמנתה החברה. הרווחים של אותן חברות בחו"ל לא נכללו בדו"חות הכספיים של החברה. המערער אף לא היה בעל מניות בחברות הזרות. אף על פי כן, הרווחים של אותן חברות נכללו בתחשיב של "הדיבידנדים". זאת ועוד, חרף העובדה שמניות הבכורה הומרו למניות רגילות בשנת 2000 המשיכו העובדים הבכירים, כולל המערער, לקבל סכומי כסף שהוגדרו משום מה כדיבידנדים. הנתונים שציינו, בוודאי בהצטרבם יחד, מובילים למסקנה שנוכח היה לסווג את סכומי הכסף שקיבל המערער לא כדיבידנדים אלא כתשלומים ששולמו לו אך ורק בשל היותו עובד החברה. ביהמ"ש הוסיף וקבע, כי אין מקום לקבל את הטענה, כי אם אומנם יסווג התשלומים שקיבל המערער כהכנסת עבודה, הייתה חובה על רשויות המס לרשום את אותם התשלומים כהוצאה אצל החברה. מתברר, כי בין החברה והעובדים הבכירים האחרים, שהמשיכו לעבוד בחברה, לבין רשויות המס, נעשה הסדר. על כן, מה לו למערער שילין לגבי היעדר סימטריה, כאשר נעשה הסדר שהחברה עצמה הייתה צד לו והסכימה לו. כמו כן נקבע, כי אין לקבל את טענתו של המערער כי הוא הופלה ביחס לעובדים האחרים. מתברר, כי העובדים האחרים לא פוטרו מן החברה אלא המשיכו לעבוד בה, בניגוד למערער, וכי החברה הסכימה ליטול על עצמה את המס שאותם עובדים נדרשו לשלם בגין התשלומים ששולמו להם. במלים אחרות, מצבו של המערער שפוטר שונה לחלוטין מזה של העובדים האחרים. על כן, לא נתקבלה אף הטענה שהמערער הופלה על ידי רשויות המס ביחס לעובדים האחרים.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה. המערער יישא בשכר טרחת המשיב בסך 50,000 ש"ח.

ניתן ביום 2.4.2013

ב"כ המערער: עו"ד ד"ר משה שקל; עו"ד עופר אלבוים; עו"ד טלי יהושע

ב"כ המשיב: עו"ד עמנואל לינדר, פרק' המדינה

◆ המערער החל לעבוד כמנכ"ל חברת בייטמן ישראל בע"מ (אשר מניותיה הוחזקו ע"י חברה הולנדית) בתחילת שנות התשעים של המאה שעברה. על פי הסכם הקצאה שנערך בין החברה למס' עובדים, בהם המערער, רכשו אותם עובדים מניות בכורה של החברה. המערער רכש 52,800 מניות תמורת סכום של 63,360 ש"ח. בהסכם ההקצאה נקבע כי המניות שיקבלו העובדים תוחזקנה על ידי נאמנות בשם "בטפרו", הרשומה בא"י הבתולה. במהלך השנים חילקה החברה דיבידנדים לעובדים הבכירים. בשנים 1998-2002 קיבל המערער סכום כולל של כ-15 מיליון ש"ח. ביום 30.10.2000 קיבלה האסיפה הכללית של החברה החלטה להמיר את כל מניות הבכורה של החברה למניות רגילות. בחודש פברואר 2002 נשלח למערער מכתב פיטורין. פיטוריו נכנסו לתוקף, לאחר מספר חודשים של הודעה מוקדמת, ביום 31.05.2002. ביום 29.11.2002 נעשה הסכם פרישה בין החברה לבין המערער. בהסכם נקבע כי החברה תחלק למערער דיבידנדים של 2 מיליון דולר. עוד נקבע כי "בטפרו" תשלם למערער 280,000 דולר עבור מניותיו וכי הוא יקבל דמי ייעוץ בסך 100,000 דולר. בהסכם אף נקבע כי המערער יישא בתשלומי מיסים בגין מעמדו כמוכר המניות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור תוך קובעו כי יש לסווג את התשלומים שקיבל המערער כתשלומים ששולמו לו מכוח היותו עובד, ולא כדיבידנדים. בנוסף, בית המשפט קיבל את עמדת המשיב בכל הנוגע לאופן חישוב הרווחים הראויים לחלוקה וקבע כי הרווחים האיקוויטיים אינם של החברה ומשאינם בגדר "הכנסה", הרי שאין הם גם רווחים שהיו חייבים במס, אלמלא פוטר ממנו. לפיכך, אין מקום להתחשב בהם לצורך חישוב החלופה המיסויית של רווחים ראויים לחלוקה. מכאן הערעור.

◆ **לטענת המערער**, הסכומים מהווים דיבידנדים, בשל היותו בעל מניות בה. המערער טען, בין היתר, כי אם אומנם מדובר בתשלומים שיש לסווגם כשכר עבודה, הייתה חובה ליצור סימטריה באופן שהסכומים יירשמו אצל החברה כהוצאה. עוד נטען, כי עם העובדים האחרים נעשה הסכם פשרה ולא הייתה סיבה להפלות את המערער לעומת העובדים האחרים.

◆ **לטענת המשיב**, מדובר בסכומי כסף ששולמו למערער כהכנסת עבודה. רכישת המניות בחברה נעשתה כרכישת מניות בהלוואת שיעבוד Non Recourse ולכן ראה בה הכנסת עבודה או לחלופין ביקש לראות בתשלום הדיבידנדים ששולם ב-2002 רווח הון ממכירת מניות. המשיב סירב עוד להכיר בסכום האינפלציוני המתקבל על-פי חישוב הרווחים הראויים לחלוקה, וזאת מאחר שלטענתו רווחי האקוויטי אינם בגדר "רווחים הראויים לחלוקה".

חבות מע"מ של יזם שזכה במכרז פינוי בינוי
ע"מ 06-1274 פרידמן חכשורי הנדסה ובניה בע"מ ואח' נ' מנהל מע"מ
אמיר אבו ראזק, משפטן

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב-יפו בפני כב' השופטת דניאל קרת-מאיר:

◆ ביהמ"ש קבע, כי בנסיבות המפורטות לעיל אין כל מקום לטענה, כי יש לבטל את השומה בגין אי הזימון לדיון בהשגה. לא מדובר במקרה חריג בו קיים צורך בהבהרה. בכל מקרה, גם כאשר ניתנה למערערות ההזדמנות להרחיב ולהבהיר ולהעלות את טיעוניהם בפני בימ"ש – לא נעשה הדבר על ידן. בעניין השומה בגין עבודות הפיתוח נקבע, כי אין כל בסיס לטענת המערערות על פיהן מבוצעות עבודות התשתית והפיתוח עבור המנהל, ולא עבור העירייה חלף ויתור על אגרות והיטלים. אין גם ספק, כי טיבן של העבודות, בהיותן עבודות פיתוח ותשתית מוניציפאליות, והעובדה, כי הן מבוצעות לפי דרישות העירייה ובפיקוחה – מצביעות על התקשרות בין המערערות לבין העירייה ולכן, בין היתר, אין כל מקום לטענות המערערות בעניין שומה זו.

◆ לעניין מועד החיוב במס נקבע, כי אין מקום לקבל את טענת המערערות על פיה מועד אכלוס הבניין הינו המועד הרלוונטי בהקשר הנוכחי. היזם, המערערות, קיבלו למעשה את הזכויות במקרקעין במועד בו התחייבו כלפי הדיירים לבנות את הדירות בבניין דולב. המערערות אף הבהירו עניין זה עצמו במסגרת הערעור. כלומר, המערערות עצמן קשרו בין היתור לבין פינוי המקרקעין כלומר קבלת הזכויות בהם, ללא כל קשר למועד מסירת הדירות בפועל. היתר הבנייה ניתן כאמור בכפוף לאותה התחייבות. לכן, אין ספק כי במועד מתן היתר הבנייה כבר נעשה אותו ויתור של הדיירים בחזקה במקרקעין, תוך כדי קבלת התחייבות מאת המערערות לקבלת דירה חלופית. **העובדה, כי הדיירים לא פינו את המקרקעין בפועל באותו מועד, אלא במועד קבלת הדירה החלופית בפועל – אינה משנה את מועד קבלת הזכות על ידי היזם.**

◆ לעניין טענת המערערות כי סעיף 49 כ"ב לחוק מיסוי מקרקעין פוטר אותן ממע"מ כאשר מדובר בפרוייקט פינוי בינוי ומנגד היזם מחוייב לשלם מס רכישה בגין כלל התמורות אותן הוא משלם לרכישת הזכויות במתחם. נקבע, כי דין הטענה להידחות **שכן תיקון 50 לחוק הינו הוראה מחדשת ולא מבהירה.**

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 4.4.2013

ב"כ המערערות: עו"ד שוחט, עו"ד סולודון-קינן
ב"כ המשיב: עו"ד אלפא ליבנה, פרק' המדינה

◆ המערערות נגשו וזכו במכרז לפינוי ובינוי שכונת הארגזים בת"א לאחר שהציעו סכום בסך 1.25 מיליון ש.ח. בהודעה בדבר אישור העסקה הודיע המנהל כי ערך הקרקע למועד הקובע נקבע לסך של 1,373,626.67 ש"ח + מע"מ ודמי החכירה התבססו עליו. בהסכם הפיתוח הוגדר הערך היסודי של המגרש, המקרקעין, כערך המגרש ליום אישור העסקה (27.1.99) בסכום המצוין לעיל. כמו כן נקבעה התמורה בהסכם הפיתוח בסך 1.25 מיליון ש"ח + מע"מ "כתשלום עבור דמי שימוש שנתיים מהוונים עבור השימור במגרש לתקופת החכירה בהתאם להצעת המערערות במכרז". ביום 23.6.99, בטרם נחתם הסכם הפיתוח, הגישו המערערות הצהרה על רכישת הזכויות בה נקבו בסכום ששולם על ידן במזומן למנהל על פי הצעתן במכרז כתמורה בגין העסקה. בהודעת הערעור נאמר, כי בהמשך נשלחו למערערות הודעות שומת מס רכישה במסגרתן העריך המשיב את שווי העסקה בסכום כולל של 104,187,800 ש"ח. המערערות פנו למנהל מע"מ, כי יבהיר את עמדתו לגבי העסקה. מתשובתו של מנהל מע"מ עולה, כי הוא רואה את העסקה כשונה באופן מהותי מכפי שרואה אותה מנהל מס שבח. המשיב דחה טענות המערערות ומכאן הערעור.

◆ לטענת המערערות, לא התקיים דיון בהשגה, חרף בקשה מפורשת של המערערות לקיום דיון. יש לראות אותן כנותנות שירותי בנייה. המערערות מחזיקות במקרקעין מכוח רכישת המקרקעין מהמנהל ולא בגין מתן שירותי בנייה למנהל וקל וחומר לא מכוח המשתכנים. לכאורה, במידה וניתנים שירותי בנייה הם ניתנים למנהל. ממילא, היה חייב המנהל להוציא חשבונית מס לא רק בגין התמורה במזומן – אלא על כל אומדן הוצאות המערערות. רשויות מע"מ לא יכולות להתעלם ממחדל המנהל בהוצאת חשבונית שתשמוט את הקרקע מתחת לשומה. המערערות טענו כי לא ברור מה הרלוונטיות של הוצאת היתר בנייה לנושא עיתוי החיוב במס עוד נטען, כי הסכומים צריכים לכלול מע"מ ואין להוסיף עליהם מע"מ.

◆ לטענת המשיב, הטענות נשמעו על ידי מנהל המכס ומע"מ קודם להוצאת השומה ובשלב הדיון בהשגה. מחיר העסקה בין המערערות לבין המנהל לצורך מע"מ הוא סכום התמורה המוסכמת כלומר סכום המזומן בלבד. ההתחייבויות הנוספות שנטלו על עצמן המערערות על פי תנאי המכרז אינן מהוות חלק ממחיר העסקה לצורך החיוב במע"מ. עמדת המשיב היא כי מדובר במתן שירותי בנייה כנגד ויתור הדיירים על זכויות וחזקה במקרקעין בדומה לעסקת קומבינציה. באשר למועד החיוב במס, המועד הוא עם קבלת התמורה כלומר עם ויתור כל דייר על זכויותיו וחזקתו במקרקעין. לגבי כלל הדיירים בבניין שאמור להבנות עבור הדיירים, יהא מועד החיוב במס יום מתן היתר הבניה או יום העלייה על הקרקע, המוקדם מבניהם.

מפגשי "שולחן עגול" בלשכת רואי חשבון

♦ **ביום ג' 23.4.13 בין השעות 11:30-9:00** – יתקיים מפגש שולחן עגול בנושא: **"הכל על מחירי העברה – מאיום עסקי להזדמנות ניהולית"**.

האירוע יתקיים בהשתתפות **יריב בן-דב**, עו"ד (כלכלן), ממשרד בר-צבי את בן-דב.

מרצה אורח: איציק אהרון, CPA Ceragon, Global Director Tax.

על הנושאים שיוצגו: הסדרת מחירי העברה הינה אחד הנושאים הבוערים על שולחנו של כל CFO, מנהל כספים או רואה חשבון המטפלים בחברות רב-לאומיות, בעלות גופים קשורים בחו"ל, בין היתר בשל האחריות האישית על דיווחי החברה ומורכבות הטיפול בנושא. בשולחן העגול ישוחחו על מקרים שונים, וידגימו: מדוע חברות נתונות, למעשה, לביקורת מחמירה בנושא, מהן ההשלכות של אותה ביקורת ומה ניתן היה לעשות כדי להימנע מכך. בנוסף יודגם כיצד תחום זה מהווה, למעשה, הזדמנות עבור החברה לתכנון מס חכם ויעיל ולראייה ניהולית טובה יותר. עוד יוסבר על טופס 1385, אשר כל חברה המבצעת עסקאות עם גופים קשורים מחויבת בהגשתו מידי שנה לרשות המיסים ועל אופן רישום שינויים בדוחות הכספיים, הנובעים מעדכון מחירי העברה.

♦ **ביום ג' 30.4.13 בין השעות 12:00-9:00** – יתקיים מפגש שולחן עגול בנושא: **העברת תהליך הדיווח למאה ה-21 - ייעול וצמצום סיכונים**.

על הנושאים שיוצגו: האתגרים שעומדים בפני סמנכ"ל ומנהלי הכספים התעצמו בשנים האחרונות - השינויים הרגולטורים התכופים, החיבור בין חלקי המידע השונים, התלות באקסלים ומסמכים רבים, עריכות חוזרות ונשנות, התיקונים והאישורים... הדוחות הכספיים הפכו למעמסה לא קטנה. כל הנ"ל גוזלים זמן יקר ומגדילים את הסיכון.

המפגשים המתקיימים, בלשכת רואי חשבון בישראל, מונטיפיורי 1 תל אביב, קומה 5 אולם רימון, **הינם ללא עלות ולחברים בלבד, מצריך הרשמה מוקדמת בשל מגבלת מקום**. לשאלות והרשמה יש לפנות למייל bracha@fc-icpas.org או בנייד 050-4570800.

ניסו להבריח צפרדעים ארסיות לארץ

בפעילות משותפת של **רשות המיסים ורשות הטבע והגנים** זוהו ב- 15.4.13 לפנות בוקר 2 חשודים ע"י **בודקי המכס בנתב"ג** בעת שחזרו מאמסטרדם, הולנד. בפעילות מבצעית מידית, נערך אחרי החשודים מעקב לתוך המסלול הירוק. בחיפוש מדוקדק, שנערך על גופם, נמצאו מספר קופסאות אשר הכילו כ- 30 צפרדעים ארסיות המיועדות לאספנים בישראל. מחיר כל צפרדע הינו בין 50 ל-120 אירו. מבדיקה שנערכה עם רשות הטבע והגנים עולה, כי מדובר בצפרדעי חץ אשר אינן גדלות בארץ ועשויות לגרום נזק אקולוגי רב באם יגיעו למאגרי המים בישראל ובכלל זה פגיעה קשה במאזן הביולוגי של עשרות בעלי חיים מימיים, חלקם בעלי חיים מוגנים. ישנה סכנה מוחשית לדו-חיים הארצישראלים כתוצאה מכניסה לארץ של מינים אקזוטיים ולכן רשות הטבע והגנים אינה מאשרת ייבוא דו חיים לארץ. כל הצפרדעים נתפסו והועברו להמשך טיפול רשות הטבע והגנים (כולל 2 החשודים). פעילות משותפת זו של **רשות המיסים ורשות הטבע והגנים** מצטרפת לפעולות נוספות אשר מבצעים שני הגופים יחדיו במסגרת המאמץ המשותף לטפל בנחישות בסחר הבלתי חוקי בבעלי חיים. רשות הטבע והגנים העבירה דיווח מסודר על ההברחה לאינטרפול וזאת כחלק מקבוצת עבודה בינ"ל בה חברה רשות הטבע והגנים אשר מנוהלת ע"י האינטרפול ועוסקת בסחר לא חוקי בחיות בר.

שר האוצר יקים ועדה לבחינת הסדרי החוב

בעקבות פרשת הסדר החוב של דנקנר ובנק לאומי החליטו **שר האוצר, יאיר לפיד, ונגיד בנק ישראל, סטנלי פישר**, על הקמת **ועדה לבחינת סוגיית הסדרי החוב**. הרכב הוועדה טרם פורסם. הועדה תוסמך לבחון את נושא הסדרי החוב במשק ולהמליץ לממשלה על צעדים לצמצום התופעה. מסקנותיה של הועדה יוגשו לשר האוצר ולנגיד בנק ישראל. יצויין, כי בבדיקות שמבוצעות ע"י מבקר המדינה, בין השנים 2008 ל-2011 בוצעו בישראל 94 הסדרי חוב בשוק האג"ח, בסכום כולל של כ-21 מיליארד שקל (!). על פי הבדיקות, רוב הסדרי החוב שבוצעו היו בהיקף של למעלה מ-100 מיליון שקל כל אחד.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי ל-03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.